

Lovforslag nr. L 56. Fremsat den 1. november 1995 af forskningsministeren (Frank Jensen)

## Forslag

til

### Lov om sektorforskningsinstitutioner

§ 1. Loven gælder for statslige institutioner, hvor forskning indgår som en væsentlig aktivitet (sektorforskningsinstitutioner). Loven gælder ikke for institutioner, der er omfattet af universitetsloven eller af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner. Arkiver, biblioteker, museer og lignende institutioner, som hører under Kulturministeriet, er ikke omfattet.

*Stk. 2.* Forskningsministeren fastsætter efter aftale med vedkommende minister hvilke institutioner, der er omfattet af denne lov.

§ 2. En sektorforskningsinstitution er en selvstændig institution, under vedkommende ministers ansvar.

*Stk. 2.* Institutionens forhold reguleres i en vedtægt, jf. dog stk. 3. Vedtægten udarbejdes af institutionen og skal godkendes af vedkommende minister. Forskningsministeren fastsætter generelle regler for vedtægtens indhold.

*Stk. 3.* Den enkelte institutions navn, formål og overordnede opgaver kan, når særlige forhold taler herfor, fastlægges i en bekendtgørelse, der udstedes af den minister, under hvis område institutionen hører.

§ 3. En sektorforskningsinstitution ledes af en bestyrelse, der fastsætter de generelle retningslinier for institutionens virksomhed og udvikling, og godkender institutionens budget indenfor de rammer, som vedkommende minister har fastlagt.

*Stk. 2.* Bestyrelsens medlemmer udpeges af vedkommende minister. Formanden og bestyrelsens flertal skal være uafhængige af den minister, under hvis område institutionen hører.

*Stk. 3.* De bestyrelsesmedlemmer, som udpeges i deres videnskabelige egenskab, udpeges efter indstilling fra forskningsministeren.

*Stk. 4.* Et eller to medlemmer af bestyrelsen vælges af og blandt medarbejderne på institutionen. De nærmere regler herom fastsættes i vedtægten.

§ 4. Sektorforskningsinstitutionens daglige ledelse, herunder personaleledelse, varetages af en direktion.

*Stk. 2.* Vedkommende minister ansætter og afskediger direktionen efter indstilling fra bestyrelsen.

*Stk. 3.* Forskningsministeren kan fastsætte regler for ansættelsesprocedurer og fagkyndig bedømmelse ved ansættelse af videnskabelige medarbejdere.

§ 5. Sektorforskningsinstitutionen kan ned sætte særlige udvalg, herunder forskningsudvalg.

§ 6. Vedkommende minister kan anmode institutionen om at udføre forsknings-, udviklings-, udrednings- og rådgivningsopgaver i fastlagt omfang.

*Stk. 2.* Sektorforskningsinstitutionen kan mod betaling påtage sig løsning af forsknings-, udviklings-, udrednings- og rådgivningsopgaver.

§ 7. Sektorforskningsinstitutionen deltager i uddannelsen af forskere inden for sit arbejdsområde.

§ 8. Sektorforskningsinstitutionen kan deltage i nationale og internationale forskningspro-

grammer og modtage midler fra forskningsråd, fonde og lignende.

§ 9. Sektorforskningsinstitutionen skal offentliggøre sine forskningsresultater. Særlige hensyn, herunder samfundsmæssige hensyn og hensyn til virksomheders muligheder for at udnytte forskningsresultater, kan dog begrunde fravigelser fra denne regel.

§ 10. Forskningsministeren kan fastsætte regler for gennemførelse af uafhængige evalueringer af institutionens forsknings- og formidlingsvirksomhed.

§ 11. Forskningsministeren kan efter indstilling fra vedkommende minister bestemme, at en institution helt eller delvis skal undtages fra en eller flere bestemmelser i loven.

§ 12. Loven træder i kraft den 1. januar 1996.

Stk. 2. Samtidig ophæves følgende love og bestemmelser:

- 1) Lov om oprettelse af et pædagogisk institut, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 29. juli 1992.
- 2) Lov om Socialforskningsinstituttet, jf. lovbekendtgørelse nr. 258 af 25. maj 1984.
- 3) Lov nr. 864 af 23. december 1987 om Danmarks Geologiske Undersøgelse.
- 4) Lov nr. 269 af 3. maj 1989 om styrelsen af Danmarks Miljøundersøgelser.

- 5) Kapitel 3 i lov om energipolitiske foranstaltninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 263 af 27. april 1989.

Stk. 3. I lov nr. 229 af 19. maj 1971 om fremme af byggeriets udvikling, som ændret ved lov nr. 82 af 17. februar 1988 foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 2 ophæves.

2. I § 7 udgår: »instituttetsbestyrelsen« og »instituttets«.

3. § 8 stk. 1, ophæves, og i stk. 2, der herefter bliver stk. 1, udgår: »og instituttet«.

4. I § 9 udgår: »og instituttets«.

5. § 11 ophæves.

Stk. 4. Regler, der er fastsat med hjemmel i de love, der er nævnt i stk. 2, og stk. 3, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 13. De styrende eller rådgivende organer, der er nedsat i henhold til gældende regler, fungerer videre, indtil de kan afløses af organer i henhold til denne lov.

Stk. 2. En vedtægt skal være godkendt og trådt i kraft senest den 31. december 1996.

Stk. 3. Forskningsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 2.

## Bemærkninger til lovforslaget

### Almindelige bemærkninger

#### A. Baggrunden for lovforslaget

Folketingets Forskningsudvalg afgav den 10. december 1987 en beretning om sektorforskningen. Heri tilslutter flertallet sig undervisningsministerens redegørelse om sektorforskningen, som blev afgivet den 31. marts 1987. Samtidig anbefalede Udvalget regeringen at opstille en række fælles mindstekrav. De vigtigste af disse omhandlede institutionernes ledelsesforhold, basisbevillinger, stillingsstruktur, ytrings- og publiceringsfrihed og udtagning af patenter. Hensigten med lovforslaget er at opfylde ønskerne i denne beretning.

Forskningsministeren har ifølge kongelig resolution af 27. september 1994 fået tillagt ansvaret for samordningen af sektorforskningen. Lovforslaget er således også et skridt i retning af at løfte dette ansvar.

Regeringens ønske er primært at styrke sektorforskningens kvalitet og gøre sektorforskningsinstitutionerne mere uafhængige af den minister, under hvis område institutionen hører (ressortministeren) og give dem mulighed for selv at udøve forskningsledelse. Loven skal forbedre muligheden for at samordne sektorforskningen, og i videst mulig udstrækning give statsligt ansatte forskere fælles rammebetingelser. Mere ensartede ansættelsesforhold ved forskningsinstitutionerne og en større gennemsigtighed i forskernes vilkår vil formentlig fremme mobiliteten blandt de offentligt ansatte forskere. En udvikling som ønskes fremmet.

Sektorforskningsinstitutionerne er underlagt ressortministrenes instruktionsbeføjelser. En forøget uafhængighed forudsætter derfor, at ressortministeren afgiver beføjelser til institutionerne. Det er derfor nødvendigt, at der ved alle sektorforskningsinstitutioner etableres en ansvarlig ledelse, som kan påtage sig forskningsledelse og myndighedsudøvelse og det dermed forbundne ansvar.

Sektorforskningsinstitutionerne er indbyrdes forskellige og varetager forskellige opgaver. Derfor er det hensigtsmæssigt at udarbejde en rammelov som en slags minimumslov, som kan gælde for alle stats-

lige sektorforskningsinstitutioner. I tilknytning til denne udarbejdes en vedtægt for hver enkelt institution. Vedtægten udarbejdes under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for institutionen. Vedtægten udarbejdes af institutionen og ressortministeriet efter retningslinier fastlagt af forskningsministeren.

For nogle institutioners vedkommende er de forskningsmæssige opgaver i sammenhæng med institutionens øvrige opgaver af en sådan karakter, at det vil være hensigtsmæssigt at ressortministeriet udsteder en bekendtgørelse herom.

#### B. De gældende regler

Sektorforskningen har som hovedopgave på et fagligt forsvarligt grundlag at medvirke ved udviklingen af den eller de sektorer, det enkelte ressortministerium har ansvaret for. Herunder ligger løsning af opgaver, som ministeriet i henhold til lovgivningen administrerer. Sektorforskning har en tæt sammenhæng mellem forskningsopgaver og andre opgaver, f.eks. udrednings-, rådgivnings-, kontrol- og informationsopgaver, samt videreuddannelse indenfor sektoren, som forudsætter medvirken fra kvalificerede forskere.

Nogle offentlige forskningsinstitutioner er ikke statslige, men betragtes som sektorforskningsinstitutioner. Det gælder blandt andre Amternes og Kommunernes Forskningsinstitution (AKF), som er oprettet af Den Kommunale Momsfond, og Dansk Sygehus Institut, som er en selvejende institution, der er oprettet i fællesskab af staten (Statens engagement i DSI er nu ophørt), Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksbergs kommuner.

Sektorforskningsinstitutionernes ledere har på frivillig basis dannet et forum, Sektorforskningens Direktørkollegium (SEDIRK), som varetager sektorforskningsinstitutionernes interesser. Organisationen udarbejder regelmæssigt en oversigt over danske sektorforskningsinstitutioner. Den seneste blev udgivet i november 1994. Ifølge den er der 45 sektorforskningsinstitutioner i Danmark, og disse kan opdeles i 29 sektorforskningsinstitutioner med forskning som hovedopgave og 16 institutioner, hvor

forskning ikke er hovedopgaven, men dog en vigtig opgave.

De nævnte 16 institutioner er arkiver, biblioteker og museer, der varetager servicefunktioner for den samlede forsknings- og uddannelsessektor. Disse institutioner har i dag status som sektorforskningsinstitutioner og arbejder tæt sammen med de øvrige forskningsinstitutioner.

De statslige sektorforskningsinstitutioner er oprettet på forskellig måde. Nogle institutioner, ca. halvdelen, er oprettet ved lov. Nogle af de øvrige har som hjemmel et aktstykke, andre er oprettet uden særlig hjemmel, og bevillingerne fremgår af de årlige finanslove.

Aktiviteterne reguleres for nogle sektorforskningsinstitutioners vedkommende ved love, cirkulærer, vedtægter eller lignende, andre fungerer under ministerens almindelige ansvar som ressortminister.

Den ministerielle styring af sektorforskningsinstitutionerne sker på forskellig måde i de enkelte ressortministerier. De fleste institutioner refererer til ministeriets departement eller til en særlig afdeling under departementet eller til et direktorat.

De fleste, men ikke alle sektorforskningsinstitutioner ledes af bestyrelser eller bestyrelseslignende organer. Antallet af medlemmer i bestyrelsen er forskelligt. Hovedparten har medarbejderrepræsentanter.

Nogle ministre udpeger embedsmænd fra ministeriet til bestyrelsen. Andre gør det ikke for dermed at give institutionen en mere uafhængig status i forhold til ministeriet. Enkelte sektorforskningsinstitutioner har embedsmænd fra andre ministerier i bestyrelsen.

Alle sektorforskningsinstitutioner, der ledes af bestyrelser eller bestyrelseslignende organer, har eksperter forskere i bestyrelsen, og hovedparten har desuden erhvervs- eller organisationsrepræsentanter. Bestyrelserne er som oftest tillagt den besluttende kompetence med hensyn til institutionens budget. Om ansættelser er bestyrelsen som oftest rådgivende og sjældent besluttende.

Bestyrelserne inddrages næsten alle i den strategiske planlægning af institutionens arbejde og i en eventuel beretningsafgivelse. Det er også almindelig praksis, at bestyrelsen deltager og ofte er besluttende myndighed ved indgåelse af samarbejdsaftaler, kontrakter og deltagelse i »centre« .

Omkring halvdelen af sektorforskningsinstitutionerne har oprettet egne permanente, rådgivende forskningsudvalg. I de fleste af disse udvalg sidder en af institutionens ledere som formand.

Størrelsen af udvalgene varierer fra 3 til mere end 20 medlemmer. Den store variation i størrelsen af disse udvalg afspejler den rolle, som udvalget er til-

tænkt. De mindre udvalg har oftest en planlæggende og koordinerende rolle, medens de større mere har karakter af repræsentantskab eller høringskreds.

Sektorforskningsinstitutionerne har en selvstændig rolle som led i det samlede forskningssystem sammen med de højere uddannelsesinstitutioner, det Godkendte Teknologiske Servicesystem og erhvervslivets forskning.

De fleste, men ikke alle sektorforskningsinstitutioner udarbejder forskningsstrategiplaner, der dækker en 3-5 årig periode eller mere. De fleste strategiplaner publiceres og medvirker derved til at skabe større gennemsigthed og et bedre grundlag for at koordinere det samlede offentlige forskningssystem. Omkring halvdelen af institutionerne har den praksis at sende deres planer til høring i relevante forsker- og andre aftagerkredse forud for den endelige vedtagelse. Enkelte institutioner har ikke eksternt ekspertise i bestyrelsen. De har heller ikke forskningsudvalg eller andre fagudvalg. Herved kan beslutningsprocessen blive temmelig lukket, så det bliver svært at få adgang til at give indflydelse til brugersynspunkter, ligesom det vanskeliggør muligheden for at søge at koordinere eller indføre en arbejdsdeling mellem de forskellige institutioner.

De fleste institutioner indgår samarbejdsaftaler på forskningsområdet med andre offentlige institutioner. Endnu flere indgår kontrakter med erhvervsvirksomheder, såvel danske som udenlandske, og flertallet deltager i de nationale forskningsprogrammer og i »centre« og rammeprogrammer samt i nationale og internationale netværk.

Sektorforskningscirkulæret, som er udstedt af Administrations- og personaledepartementet d. 9. april 1991 regulerer ansættelseforholdene på institutionerne på det overordnede plan, men det forudsættes heri, »at de enkelte ministerier fastsætter de nødvendige supplerende bestemmelser om ansættelsesprocedure.« Disse supplerende regler er kun indført i et fåtal af institutionerne.

De fleste, men ikke alle sektorforskningsinstitutioner, har udarbejdet en strategi for publicering af egne forskningsresultater. Kun enkelte har dog udarbejdet en egentlig formidlingsplan for institutionen.

### C. Lovforslaget

Det er hensigten, at loven skal omfatte alle statslige institutioner, hvor forskning indgår som en væsentlig aktivitet, med mindre de er omfattet af universitetsloven eller af lov om videregående kunstneriske uddannelser. Loven skal endvidere ikke omfatte arkiver, biblioteker, museer m.v. under Kulturministeriet. Forskningsministeren bemyndiges til efter

aftale med ressortministrene at bekendtgøre, hvilke institutioner der er omfattet.

Det vil stadig være ressortministeren, der har det endelige ansvar for sektorforskningsinstitutioner under sit ressort, men ledelsen udøves af en bestyrelse, og den daglige ledelse varetages af en direktion.

Ved sammensætningen af bestyrelsen må der tages hensyn til institutionens samlede aktiviteter, så relevante forsknings- og brugerinteresser bliver repræsenteret. De nærmere regler for bestyrelsens størrelse, sammensætning og konstituering m.m. skal indeholdes i en vedtægt. Ressortministeren udpeger bestyrelsens medlemmer. De bestyrelsesmedlemmer, som udpeges i deres videnskabelige egenskab, udpeges efter indstilling fra forskningsministeren, som vil rådføre sig med de statslige forskningsråd.

Bestyrelsesformanden og bestyrelsens flertal skal være uafhængige af ressortministeriet.

Ved udpegningen af bestyrelsesmedlemmer skal reglerne om ligestilling mellem mænd og kvinder ved besættelse af visse statslige bestyrelsesposter i den statslige forvaltning respekteres, jf. lov nr. 427 af 13. juni 1990.

Bestyrelsen har ansvaret for den overordnede ledelse af institutionen og for den forskningsmæssige og økonomiske styring. Ressortministeren ansætter og afskediger den daglige ledelse efter indstilling fra bestyrelsen.

Institutionen kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, nedsætte udvalg til at varetage særlige opgaver. Her tænkes bl.a. på forskningsudvalg, udvalg til udnyttelse af særlige forskningsfaciliteter, udvalg for formidling og udnyttelse af forskningsresultater og eventuelt andre udvalg. Disse udvalg arbejder under bestyrelsens ansvar.

Efter ønske fra ressortministeriet skal sektorforskningsinstitutionen i et vist omfang påtage sig at løse forsknings-, udviklings-, rådgivnings-, dokumentations-, informationsopgaver og lignende for ministeriet, hvis de falder inden for institutionens arbejdsområder.

Det skal stadig være en vigtig opgave for institutionerne at deltage i uddannelsen af forskere.

Forskningsinstitutionerne kan som hidtil påtage sig at løse forsknings-, udviklings-, og rådgivningsopgaver og lignende mod vederlag i overensstemmelse med gældende regler for offentlige og private rekvirenter.

De kan også deltage i nationale og internationale forskningsprogrammer, ligesom de kan søge midler fra forskningsråd, fonde og lignende. Det vil være ledelsens ansvar at søge institutionens forskningsresultater udnyttet bedst muligt blandt andet ved patenter, licenser og lignende.

Et vigtigt formål med loven er at skabe åbenhed i forskningsmiljøerne. Store ressourcer kan gå tabt i lukkede forskningsmiljøer, hvis der spildes vigtig information og forskes i de samme problemer flere steder.

Sektorforskningsinstitutionerne er en del af det offentlige forvaltningssystem, og de er derfor omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Det skal stadig være muligt for den enkelte institution inden for lovens rammer i samarbejde med sit ressortministerium at indrette sig mest hensigtsmæssigt efter egne behov og traditioner. De udfyldende regler vil fremgå af institutionens vedtægt, og for nogle institutioners vedkommende vil der også blive udstedt en bekendtgørelse.

#### *D. Administrative og økonomiske konsekvenser*

Lovforslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser.

#### *E. Andre konsekvenser*

Loven forventes ikke at få erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser i form af udgifter. Regeringen forventer derimod en positiv økonomisk effekt på længere sigt. Målet er en større tilgængelighed af forskningsbaseret viden til virksomhederne. Udnyttelsen af disse forskningsresultater vil fremme erhvervslivets udvikling og konkurrenceevne.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

#### *Bemærkninger til de enkelte bestemmelser*

##### *Til § 1*

Til stk. 1

Hidtil har der ikke været fastlagt generelle regler, som har været gældende for alle landets sektorforskningsinstitutioner, og definitionen af en sektorforskningsinstitution ligger heller ikke helt fast. Det er dog regeringens mål at sikre kvaliteten i den forskning, som finder sted på disse institutioner. Man kan imidlertid ikke entydigt definere hvad en sektorforskningsinstitution er. Loven fastlægger derfor i § 1, at sektorforskningsinstitutioner er statslige institutioner, som ikke er omfattet af universitetsloven eller af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, og hvor forskning indgår som en væsentlig aktivitet. Arkiver, biblioteker, museer og lignende under Kulturministeriet er dog ikke omfattet.

Forudsætningen for, at en forskningsinstitution omfattes af loven, er således, at den forskning, som udøves, er en væsentlig aktivitet. Heri ligger en kvalitativ vurdering, og det er hensigten, at forsknings-

ministeren og ressortministeren skal aftale hvilke forskningsinstitutioner, der er omfattet af loven. Der lægges vægt på, at institutionens forskning skal have en afgørende eller grundlæggende betydning for institutionens virksomhed. Forskningsministeren kan i denne forbindelse indhente faglig rådgivning fra de statslige forskningsråd. Forskningsministeren befyndes til at bekendtgøre hvilke institutioner, der er omfattet af lovens bestemmelser.

Loven omfatter ikke alle de institutioner, som i dag opfattes som sektorforskningsinstitutioner, f.eks. arkiver, biblioteker, museer o.lign. under Kulturministeriet. Selvom disse institutioner kan have forskning som en væsentlig opgave, er de undtaget, fordi de har andre hovedopgaver. I Kulturministeriets lovgivning vil der blive fastlagt retningslinier for forskningen på disse institutioner svarende til retningslinierne for forskningen på sektorforskningsinstitutionerne.

Loven omfatter endvidere ikke Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut og Dansk Sygehusinstitut, som ikke er statslige. Ledelsen af de nævnte institutioner er idag medlemmer af Sektorforskningens direktørkollegium, SEDIRK. Der findes herefter tre hovedtyper af statslige forskningsinstitutioner: De højere uddannelsesinstitutioner, sektorforskningsinstitutionerne, samt arkiver, biblioteker, museer og lignende. Forskningen på disse institutioner bør i videst muligt omfang sikres ensartede rammebetingelser.

Lovforslaget har ikke til formål at erstatte eller lægge begrænsninger på det frivillige samarbejde, som finder sted i SEDIRK. Det er tværtimod hensigten at fremme og øge samarbejdet og koordinationen af institutionernes arbejde. Dette gælder også for de institutioner, som ikke bliver omfattet af loven.

Til stk. 2

Ressortministrene foretager en vurdering af de forskningsinstitutioner, der hører under ministeriets område og aftaler med forskningsministeren, hvilke institutioner der bør omfattes af loven. Forskningsministeren bekendtgør herefter, hvilke institutioner der omfattes.

### Til § 2

Til stk. 1

I denne bestemmelse fastlægges det, at det stadig er den pågældende ressortminister, der har det politiske og retlige ansvar for den enkelte institution. Ressortministeren fastlægger således institutionens overordnede arbejdsområder der også vil fremgå af de årlige finanslove. I vedtægten fastlægges de nær-

mere bestemte arbejdsområder. De institutioner, som er omfattet af loven, er statsinstitutioner. Dette medfører bl.a., at de er en del af den statslige forvaltning, og at ressortministeren har tilsynsforpligtelsen. Institutionens regnskaber revideres af Rigsrevisionen og ministeren kan udstede tjenestebefalinger til institutionen. I forskningsmæssig henseende derimod, er det hensigten, at institutionen skal være uafhængig. Det er med bestemmelsens ordlyd formålet at understrege, at institutionen har et selvstændigt ansvar med at udføre forskning og med forskningsledelse.

Til stk. 2

På grund af sektorforskningsinstitutionernes forskellighed er lovforslaget udformet som en ramme lov. For at udfylde rammen skal der for hver enkelt institution udarbejdes en vedtægt, der fastlægger institutionens funktion og ledelse. Vedtægten udarbejdes af institutionens ledelse efter generelle regler fastlagt af forskningsministeren, og den godkendes derefter af ressortministeriet. Vedtægtens udarbejdelse er en bestyrelsesopgave. De institutioner, som efter denne lov ingen vedtægt har, fungerer på grundlag af en midlertidig vedtægt, indtil en ny er godkendt. Når den nye bestyrelse er udpeget, forelægger denne sit udkast til ressortministerens godkendelse.

Elementer i vedtægten vil være: Institutionens navn, institutionens formål, institutionens arbejdsområde, bestyrelsens sammensætning og størrelse (herunder hvor mange interesser der skal repræsenteres og heraf hvor mange videnskabelige interesser), bestyrelsens beføjelser, regler for ansættelse af direktion, regler for nedsættelse af forskningsudvalg og andre udvalg og deres størrelse og sammensætning, regler for udførelse af opgaver for ressortministeriet, bestyrelsens pligt til at udarbejde strategiplaner, regler for forskeruddannelse, regler for rekvirerede opgaver m.m. Institutionens forskningsmæssige formål ændres ikke ved denne lov. Hvis der skal ske ændringer i den enkelte sektorforskningsinstitutionens eksisterende formål, kan det først ske efter en bred høring af alle interesserede parter.

For nogle institutioners vedkommende vil der udover de forskningsmæssige opgaver som hidtil være opgaver af administrativ art og myndighedsopgaver, som institutionen skal udføre. Det vil påhvile bestyrelsen at påse opgaverne udført.

Der har været ført drøftelser med ministerierne, og det forventes, at loven kommer til at omfatte de institutioner, som er opført på bilag 1. Senere vil flere institutioner formentlig blive omfattet af loven.

## Til stk. 3

Nogle forskningsinstitutioner vil på grund af særlige forhold have behov for, at vedtægten suppleres med en bekendtgørelse. Dette kan for eksempel gælde for institutioner, som har til opgave at assistere ministeren ved myndighedsudøvelse. Ministeren kan have behov for at udstede regler, der sikrer muligheden for at få udført visse opgaver, herunder dataindsamling og -bearbejdning, samt tekniske og administrative opgaver. Ved at offentliggøre institutionens navn, formål og overordnede opgaver i en bekendtgørelse, forøges institutionens synlighed, og dens offentlige forpligtelser klarlægges i forhold til myndigheder og offentligheden iøvrigt. Samtidig tydeliggøres institutionens relation til ressortministeriet.

Jf. bemærkningerne til stk. 2, angående udarbejdelse af vedtægten skal bekendtgørelsen udarbejdes af ministeren på baggrund af en indstilling fra institutionens ledelse. For bekendtgørelsens vedkommende gælder det også, at hvis der skal ske ændringer i den enkelte sektorforskningsinstitutionens eksisterende formål, kan det først ske efter en medhøring at alle interesserede parter.

*Til § 3*

## Til stk. 1

Det er hensigten at give institutionerne en forøget selvstændighed i forhold til ressortministeren, som derfor må afgive noget af sin kompetence til en ansvarlig ledelse. Ressortministeren beskikker derfor en bestyrelse. Bestyrelsens størrelse og sammensætning fastlægges i den vedtægt, som oprettes for institutionen. Ved sammensætningen af bestyrelsen, tages der hensyn til institutionens samlede aktivitet, så relevante forsknings- og brugerinteresser er repræsenteret. Den enkelte forskningsinstitutionens overordnede ledelse skal ligge hos bestyrelsen.

Det hører naturligt med under ledelsesopgaverne at underrette ressortministeren om forhold vedrørende institutionen, som ministeren skønnes at have interesse i at være bekendt med. Institutionens øgede selvstændighed modsvares af en øget forpligtelse til at orientere ministeren om spørgsmål af politisk betydning, som ministeren i sidste instans bærer ansvaret for.

## Til stk. 2

For at sikre institutionens autonomi, skal formanden og flertallet af bestyrelsens medlemmer være uafhængige af ressortministeriet. Det vil blandt andet sige, at flertallet ikke kan være embedsmænd, som er ansat i vedkommende ministerium. Der er

dog flere sektorforsknings-institutioner, hvor det er hensigtsmæssigt at have for eksempel embedsmænd i bestyrelsen, og det er der ifølge loven mulighed for.

## Til stk. 3

Af hensyn til forskningsministerens muligheder for at koordinere og ensarte vilkårene for sektorforskningen skal forskningsministeren have ret til at indstille de bestyrelsesmedlemmer, som skal arbejde i bestyrelsen med baggrund i deres videnskabelige kvalifikationer. Forskningsministeren anmoder forskningsrådene om en faglig udtalelse før medlemmerne indstilles.

## Til stk. 4

Medarbejderrepræsentanterne vælges af og blandt institutionens medarbejdere, og de valgte indgår i bestyrelsesarbejdet på linie med de øvrige medlemmer. Hvorvidt der skal være en eller to medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen, afhænger af bestyrelsens størrelse og institutionens særlige forhold i øvrigt, herunder f.eks. hvad den hidtidige praksis har været med hensyn til antallet af medarbejderrepræsentanter på de institutioner, der allerede har haft bestyrelser. Det nøjagtige antal af medarbejderrepræsentanter fastlægges i institutionens vedtægt.

*Til § 4*

## Til stk. 1 og 2

Ressortministeren ansætter en direktion til at varetage den daglige ledelse. Såfremt der er flere direktører, udpeger ministeren en administrerende direktør. Forud for ansættelser og afskedigelser skal ministeren indhente bestyrelsens indstilling. Indstillingen er ikke bindende for ministeren. I de institutioner, hvor forskning udgør en relativ stor aktivitet, bør forskningsmæssig kompetence være et kvalifikationskrav i direktionen.

Ved ansættelser af tjenestemænd skal reglerne i tjenestemandsløvgivningen følges.

## Til stk. 3

Forskningsministeren får med loven bemyndigelse til at fastsætte regler for procedure for ansættelse af medarbejdere i videnskabelige stillinger og den fagkyndige bedømmelse af medarbejderne på de institutioner, der er omfattet af loven. De nuværende regler er fastlagt ved Undervisningsministeriets og Finansministeriets notat af 26. oktober 1988 samt den tilhørende aftale mellem Finansministeriet og Akademikernes Centralorganisation om løn- og ansættelsesvilkår.

*Til § 5*

Flere sektorforskningsinstitutioner har fundet behov for at nedsætte særlige udvalg, og denne praksis kan være hensigtsmæssig. De fleste er rådgivende forskningsudvalg, men andre udvalg kan tænkes, f. eks. udvalg til udnyttelse af særlige forskningsfaciliteter, udvalg til publicering og formidling, udvalg til udnyttelse af forskningsresultater og andre. I sådanne udvalg kan eksterne repræsentanter indgå. Disse udvalg kan ikke tillægges selvstændig kompetence.

*Til § 6*

## Til stk. 1

Det skal som hidtil være muligt for ressortministeren at få udført opgaver hos institutionen i overensstemmelse med den praksis, der hidtil har været gældende på det enkelte ministerområde. Den tætte faglige tilknytning til ministeriet skal fortsat bestå og udnyttes i forskningsmæssig sammenhæng, så faglig viden kan indgå i ressortministeriets politik og regeludformning. Der er i de enkelte ministerier en forskellig bevillingspraksis. Nogle ministerier tildeler deres institutioner en fast bevilling på finansloven. Derefter rekvirerer de forsknings- og udredningsopgaver uden yderligere betaling. Andre ministerier beholder bevillingerne i ministeriet, og betaler løbende for de enkelte opgaver, som de rekvirerer.

Loven tilsigter ikke at ændre denne praksis. Af hensyn til institutionens planlægning forudsættes det derimod, at ressortministeriet som udgangspunkt på forhånd tilkendegiver arten og omfanget af de forventede opgaver. Det vil være hensigtsmæssigt at indarbejde disse opgaver i institutionens strategiplaner.

## Til stk. 2

Det er et af hovedformålene med loven, at forbedre forholdene for forskningen blandt andet for dermed at sikre kvaliteten af den rekvirerede forskning for offentlige og for private rekvirenter. Indtjeningen fra disse opgaver skal forbedre forskningsinstitutionens økonomi og sætte den istand til at kvalificere sig bedre til fremtidige opgaver. Ved rekvirerede forsknings-, udviklings- og rådgivningsopgaver skal de gældende regler for indtægtsdækket virksomhed overholdes, så konkurrenceforvridning undgås.

Det påhviler bestyrelsen af hensyn til institutionens langsigtede videnopbygning at påse, at der er en passende balance mellem institutionens basismidler og de midler, som institutionen får tilført ved rekvirerede opgaver.

*Til § 7*

Det bør være en vigtig opgave for sektorforskningsinstitutionerne at medvirke ved uddannelsen af forskere. Institutionerne indgår som en del af det statslige forskningsystem. De skal derfor stille sig til rådighed for forskere under uddannelse, i det omfang institutionen har kapacitet hertil. Samarbejdet mellem sektorforskningsinstitutioner og universiteter forbedres og udbygges gennem den større åbenhed i forskningsmiljøerne, som er forbundet med gennemførelsen af det fælles forskeruddannelsesforløb.

*Til § 8*

Ligesom nu skal det være muligt for institutionerne at deltage i de forskningsprogrammer, der udbydes nationalt såvel som af internationale organisationer, herunder EU-programmerne. Det er også hensigten, at institutionerne fortsat skal kunne supplere deres forskningsmidler med midler fra de statslige forskningsråd og fra fonde og lignende.

*Til § 9*

Sektorforskningsinstitutionerne har som offentlige forskningsinstitutioner som hovedregel pligt til at offentliggøre deres resultater. Der er dog helt naturligt en begrænsning i pligten og friheden til at offentliggøre forskningsresultater, som er opnået ved forskning for rekvirenter. Sådanne resultater kan først offentliggøres efter nærmere aftale af hensyn til hemmeligholdelse f.eks. med henblik på patentering. Andre hensyn kan også begrunde undtagelser, f.eks. økonomiske og sikkerhedsmæssige hensyn. Derimod kan samfundsmæssige hensyn, som er politisk bestemte, ikke begrunde en fravigelse fra lovens bestemmelse om, at forskningsresultater skal offentliggøres.

*Til § 10*

Det er blevet almindelig anerkendt praksis, at forskningsinstitutionerne og deres forskningsresultater evalueres, og denne praksis ønskes nu lovfæstet. Det fremhæves i lovbestemmelsen, at der skal være tale om en uafhængig evaluering. Det fastlægges ikke i bestemmelsen hvilke metoder, der bør anvendes ved evalueringen, ligesom det ikke bestemmes, om der bør foretages en national eller en international evaluering. Det er imidlertid et krav, at evalueringen skal være uafhængig, samt at institutionerne og deres forskningsresultater evalueres med hensyn til kvalitet og relevans.

*Til § 11*

Bestemmelsen skal åbne muligheden for, at forskningsministeren kan lade en eller flere institutioner eller dele heraf blive undtaget fra enkelte af lovens bestemmelser, hvis det ønskes af en ressortminister. De fleste sektorforskningsinstitutioner har ud over forskningsopgaver også daglige drifts- og myndighedsopgaver. For nogle institutioners vedkommende er forskningen nok væsentlig, men den udgør samtidig kun en mindre del af institutionens samlede virksomhed, idet de andre opgaver, herunder drifts- og myndighedsopgaver, er dominerende. Som eksempel kan nævnes Landbrugs- og Fiskeriministeriets institutioner: Statens Veterinære Institut for Virusforskning og Statens Veterinære Serumlaboratorium. Disse institutioner bør styres direkte af ministeriet og ikke gennem en bestyrelse, da de er en del af det offentlige veterinære beredskab.

Bestemmelsen åbner også mulighed for, at en institution kan indgå i forsøg med andre ledelsesformer. Forsøget kunne bestå i, at institutionen i en periode indgår som en del af et universitet eller en anden højere uddannelsesinstitution.

*Til § 12*

Lovens ikrafttrædelsesdato er fastsat til den 1. januar 1996.

*Til § 13*

Bestemmelsen foreslår de love ophævet, som vil blive afløst af lovforslaget.

*Til nr. 1*

Danmarks Pædagogiske Institut, som er oprettet ved lov nr. 121 af 11. juni 1992, er en sektorforskningsinstitution, der hører direkte under Undervisningsministeriet.

Instituttet har bl.a. til opgave at foretage videnskabelige undersøgelser af betydning for pædagogisk virksomhed i hele uddannelsessektoren og at yde videnskabelig støtte til pædagogisk forsøgs- og udviklingsarbejde inden for instituttet. Som sektorforskningsinstitution udfører instituttet også forsknings- og udviklingsprojekter, der er eksternt finansierede. Den gældende lov ophæves for at institutionen kan blive omfattet af loven om sektorforskningsinstitutioner.

*Til nr. 2*

Socialforskningsinstituttet er en selvstændig institution under Socialministeriet. Loven om Socialforskningsinstituttet ophæves for at Instituttet kan

blive omfattet af denne lov. Der sker herved ikke nogen ændring i institutionens arbejdsområde eller arbejdsvilkår ligesom institutionens uafhængighed af ministeriet ikke begrænses.

*Til nr. 3*

Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse (GEUS) er en selvstændig institution under Miljø- og Energiministeriet.

GEUS varetager geologisk forskning, kortlægning, overvågning, datalagring og rådgivning i forbindelse med udnyttelsen og beskyttelsen af de geologiske naturressourcer inden for rigsfællesskabet mellem Danmark, Grønland og Færøerne. GEUS har lovfæstede opgaver omkring databankvirksomhed, grundvand, drikkevand, olie, naturgas og mineralske råstoffer.

For at GEUS kan blive omfattet af denne lov, ophæves loven for Danmarks Geologiske Undersøgelse. Herved kan regelgrundlaget for GEUS bringes i overensstemmelse med grundlaget for den nye institution, der er etableret ved sammenlægning af Grønlands Geologiske Undersøgelse (GGU) og Danmarks Geologiske Undersøgelse (DGU). Loven for Grønlands Geologiske Undersøgelse er blevet ophævet i juni 1995 ved sammenlægningen med Danmarks Geologiske Undersøgelse.

Nærværende lov bemyndiger miljø- og energiministeren til at udstede bekendtgørelse for GEUS om institutionens navn, formål og overordnede opgaver. Herved kan intentionerne i den hidtil gældende lov videreføres inden for rammerne af den nye lov, samtidig med at vilkårene for institutionens opgaver inden for rigsfællesskabet kan præciseres.

*Til nr. 4*

Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) er en selvstændig forskningsinstitution under Miljø- og Energiministeriet.

DMU har til opgave inden for miljøområdet at forberede og styrke det faglige grundlag for de miljøpolitiske prioriteringer og beslutninger, at varetage dataindsamling, rådgivning og formidling, at udvikle værktøjer og metoder til sikring af en sammenhængende og konsekvent prioritering samt at øge kendskabet til de processer og sammenhænge i naturen, som er af betydning for anvendelsen og beskyttelsen af Danmarks miljøværdier. Efter sammenlægning med Grønlands Miljøundersøgelser i 1995 har DMU endvidere til opgave at udføre miljøundersøgelser vedrørende råstofaktiviteter i Grønland.

For at DMU kan blive omfattet af denne lov, ophæves den hidtidige lov for DMU. Herved kan regel-

grundlaget for institutionen bringes i overensstemmelse med grundlaget for den nye institution, der er etableret ved sammenlægningen med Grønlands Miljøundersøgelser.

Nærværende lov bemyndiger miljø- og energiministeren til at udstede en bekendtgørelse for DMU om institutionens navn, formål og overordnede opgaver. Herved kan intentionerne i den hidtil gældende lov videreføres inden for rammerne af den nye lov.

#### Til nr. 5

Som en konsekvens af gennemførelse af en rammelov for alle statslige sektorforskningsinstitutioner

ophæves kapitel 3 i Lov nr. 194 af 28. april 1976 om energipolitiske foranstaltninger, der hidtil har udgjort det retlige grundlag for Forskningscenter Risøs virksomhed.

#### Til nr. 6

Med den foreslåede ændring af lov om fremme af byggeriets udvikling udgår de bestemmelser om Statens Byggeforskningsinstitut, som afløses af bestemmelser i nærværende lov om sektorforskningsinstitutioner. § 11, som er en overgangsbestemmelse, foreslås ophævet i sin helhed, da bestemmelsen er overflødig. Der er ikke herudover foretaget ændringer i lov om fremme af byggeriets udvikling.

## Bilag 1

På grundlag af de forhandlinger, der har været ført med ministerierne, har Forskningsministeriet udarbejdet følgende liste over institutioner, som forventes at ville blive omfattet af den bekendtgørelse, som udstedes, når lovforslaget er vedtaget.

*Arbejds miljøinstituttet*

Arbejds miljøinstituttet er det faglige samlingspunkt for alle de arbejdsmiljømæssige foranstaltninger, og beskæftiger sig bl.a. med arbejdsmiljøforskning, løsning af praktiske arbejdsmiljøproblemer samt information og undervisning

Arbejdsministeriet

*Kort- og Matrikelstyrelsen*

Kort- og Matrikelstyrelsen er en central myndighed for opmåling og kortlægning samt matrikel- og landindpektørvæsen. Styrelsen varetager endvidere samordningen af den offentlige sektors produktion af kort- og geodata og er sektorforskningsinstitut for geodæsi og seismologi.

Boligministeriet

*Statens Byggeforskningsinstitut*

Statens Byggeforskningsinstitut har til opgave som led i bestræbelserne på at øge byggeriets kvalitet og produktivitet samt konkurrenceevne at følge, fremme og udføre teknisk, økonomisk, brugsmæssigt og andet forsknings- og udviklingsarbejde inden for byggeriet.

Boligministeriet

*Bornholms Forskningscenter*

Bornholms Forskningscenter har til opgave at udføre forskning, der tager udgangspunkt i Bornholms behov og muligheder samt at formidle resultaterne til konkret anvendelse i bornholmske virksomheder og institutioner.

Forskningsministeriet

*Center for Sprogteknologi*

Centret har til formål at forske og udvikle i automatisk oversættelse mellem EU-landenes sprog.

Forskningsministeriet

*Dansk Rumforskningsinstitut (DRI)*

Instituttets opgave består i forskning i og fra det ydre rum ved måling med instrumenter, der udvikles og fremstilles på DRI og som opsendes med balloner, raketter og satellitter. Området omfatter også jordbaserede målinger og teoretiske undersøgelser. Derudover gennemføres uddannelse inden for rumforskning.

Forskningsministeriet

*Forskningscenter Risø*

Forskningscenter Risø har til opgave at udføre naturvidenskabeligt og teknologisk forsknings- og udviklingsarbejde inden for hovedområderne vedvarende energi, miljø, materialer og nukleare sikkerhedsspørgsmål.

Forskningsministeriet

*Center for Freds- og Konfliktforskning*

Centrets formål er at fremme og støtte dansk forskning i problemer vedrørende international fred og sikkerhed på et tværvideenskabeligt og pluralistisk grundlag. Forskningen skal fortrinsvis omfatte emner af særlig relevans for dansk politik på dette område.

Forskningsministeriet

*Forsvarets Forskningstjeneste*

Forsvarets Forskningstjeneste bistår forsvarets myndigheder og institutioner ved løsning af problemer af forskningsmæssig karakter og varetager forsvarets interesser i nationalt og internationalt forskningssamarbejde.

Forsvarsministeriet

*Danmarks Fiskeriundersøgelser*

Danmarks Fiskeriundersøgelser er en sektorforskningsinstitution, der har som formål at gennemføre forskning og undersøgelser på fiskeriområdet.

Danmarks Fiskeriundersøgelser rådgiver Landbrugs- og Fiskeriministeriet, andre offentlige myndigheder, internationale fællesskaber og fiskerierhvervet om udnyttelse af havets og de ferske vandes ressourcer.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

*Statens Husdyrbrugsforsøg*

Statens Husdyrbrugsforsøg er en forsknings- og forsøgsinstitution, der har som formål at gennemføre forskning og forsøg og indsamle og opbygge viden af betydning for erhvervmæssig husdyrbrug og udnyttelse af jordbrugsteknik i Danmark.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

*Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut*

Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut er en forskningsinstitution, der har som formål at udføre, fremme og samordne undersøgelser til belysning af økonomiske forhold i en række primære erhverv, specielt landbrug, gartneri og fiskeri.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

*Statens Planteavlfsforsøg*

Statens Planteavlfsforsøg er en forsknings- og forsøgsinstitution, der har som formål at gennemføre forskning og forsøg og indsamle viden til fremme af erhvervmæssig vegetabilsk produktion i Danmark.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

*Statens Skadedyrlaboratorium*

Statens Skadedyrlaboratorium er en forsknings- og forsøgsinstitution, der har som formål at gennemføre forskning, forsøg og kontrol, indsamle viden om skadedyr med henblik på at optimere bekæmpelsen.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

## Bilag til f. t. l. vedr. sektorforskningsinstitutioner

*Statens Veterinære Institut for Virusforskning*

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

Statens Veterinære Institut for Virusforskning er en del af det danske veterinære beredskab og har til opgave at udføre diagnostik og forskning med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af virussygdomme hos husdyr i almindelighed, herunder udefra kommende (eksotiske) virussygdomme, som kan udgøre en trussel mod den danske produktion og eksport af husdyrprodukter.

*Statens Veterinære Serumlaboratorium*

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

Statens Veterinære Serumlaboratorium er en del af det danske veterinære beredskab og har til opgave at udføre diagnostik, rådgivning og forskning med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme og zoonoser samt at producere og sælge vacciner, sera og andre biologiske produkter.

*Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser (GEUS)*

Miljø- og Energiministeriet

Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser har til opgave at varetage geologisk dataindsamling og kortlægning samt forskning, rådgivning og formidling med det formål, at øge kendskabet til de materialer, processer og sammenhænge, som er af betydning for udnyttelsen og beskyttelsen af Danmarks og Grønlands Geologiske naturværdier.

Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelser yder geologisk rådgivning til offentlige myndigheder og private i miljø- og energi-, forskningsmæssige og lignende spørgsmål.

*Danmarks Miljøundersøgelser*

Miljø- og Energiministeriet

Danmarks Miljøundersøgelser har til opgave inden for miljøområdet at forbedre og styrke det faglige grundlag for de miljøpolitiske prioriteringer og beslutninger, at varetage dataindsamling, rådgivning og formidling, at udvikle værktøjer og metoder til sikring af en sammenhængende, konsekvent prioritering samt at øge kendskabet til de processer og sammenhænge i naturen, som er af betydning for anvendelsen og beskyttelsen af Danmarks miljøværdier. Danmarks Miljøundersøgelser har endvidere til opgave at udføre miljøundersøgelser vedrørende råstofaktiviteter i Grønland. Danmarks Miljøundersøgelser yder almindelig rådgivning og oplysning til offentligheden, virksomheder og offentlige myndigheder om miljø- og forskningsspørgsmål inden for DMU's arbejdsområde.

*Forskningscentret for Skov & Landskab*

Forskningscentret skal skabe og formidle viden som grundlag for en bæredygtig og flersidig skovdrift samt park- og landsskabsforvaltning.

Der udføres forskning, udvikling og formidling inden for skovdrift, skovsundhed og skovøkosystemer, pyntegrønt, bymiljø og parker samt landskab og planlægning.

Miljø- og Energiministeriet

*Socialforskningsinstituttet*

Socialforskningsinstituttets opgaver er på grundlag af de af socialforskningen omfattede videnskaber at foretage, fremme og samordne undersøgelser og forsøgsarbejder til belysning af sociale forhold.

Socialministeriet

*Dansk Institut for Klinisk Epidemiologi*

Dansk Institut for Klinisk Epidemiologi er et selvstændigt institut under Sundhedsministeriet med forsknings- og udredningsvirksomhed som hovedopgaver. Instituttet bistår i øvrigt offentlige myndigheder med statistisk og epidemiologisk rådgivning.

Sundhedsministeriet

Arbejdet omfatter forskning vedrørende sundheds- og sygelighedsundersøgelser, epidemiologiske-, forebyggelses-, og miljømedicinske undersøgelser, samt udredninger.

*Levnedsmiddelstyrelsen*

Levnedsmiddelstyrelsen vejleder og har overordnet tilsyn med kommunernes kontrolvirksomhed på levnedsmiddelområdet. Levnedsmiddelstyrelsens institutter udfører forsknings- og undersøgelsesprojekter for at tilvejebringe det faglige grundlag for vejledning og administrative beslutninger. Der lægges vægt på at styrelsens forsknings- og undersøgelsesprojekter kan levere den nødvendige information til nationale og internationale forhandlinger, belyse forhold, der er af særlig interesse for Danmark.

Sundhedsministeriet

*Statens Seruminstitut*

Center for forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme og medfødte lidelser. Herunder – mikrobiologisk specialdiagnostik, immunologiske undersøgelser – forsyningssikring af vacciner, diagnostica og andre biologiske produkter og international forskning.

Sundhedsministeriet

*Danmarks Pædagogiske Institut*

Instituttet har bl.a. til opgave at foretage videnskabelige undersøgelser af betydning for pædagogisk virksomhed i hele uddannelsessektoren og at yde videnskabelig støtte til pædagogisk forsøgs- og udviklingsarbejde uden for instituttet. Som sektorforskningsinstitution udfører instituttet også forsknings- og udviklingsprojekter.

Undervisningsministeriet

Forskningsministeriet forudsætter at følgende institutioner undtages fra lovens § 2, § 3, § 4 og § 6, stk. 1.:

---

Arbejds miljøinstituttet, Kort- og Matrikelstyrelsen, Levnedsmiddelstyrelsen, Statens Serum-Institut, Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Statens Veterinære Serumlaboratorium og Forsvarets Forskningstjeneste.

Disse institutioner har særlige myndighedsopgaver, som bevirker, at det skønnes, at de ikke vil kunne fungere tilfredsstillende under ledelse af uafhængige bestyrelser.